UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

14 päivänä kesäkuuta 2012*

Kilpailu — SEUT 101 artikla — Moottoriajoneuvoala — Asetus (EY) N:o 1400/2002 — Ryhmäpoikkeus — Valikoiva jakelujärjestelmä — Tiettyjen perusteiden käsite määrällisen valikoivan jakelujärjestelmän osalta — Kieltäytyminen hyväksymästä tiettyä tahoa uusien moottoriajoneuvojen jälleenmyyjäksi — Täsmällisten, objektiivisten, oikeasuhteisten ja syrjimättömien määrällisten valintaperusteiden puuttuminen

Asiassa C-158/11,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Cour de cassation (Ranska) on esittänyt 29.3.2011 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 1.4.2011, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Auto 24 SARL

vastaan

Jaguar Land Rover France SAS,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J. N. Cunha Rodrigues sekä tuomarit U. Lõhmus, A. Rosas, A. Ó Caoimh (esittelevä tuomari) ja A. Arabadjiev,

julkisasiamies: J. Mazák,

kirjaaja: hallintovirkamies R. Şereş,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 11.1.2012 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Auto 24 SARL, edustajanaan avocat R. Bertin,

— Jaguar Land Rover France SAS, edustajinaan avocat J. Vogel ja avocat L. Boudailliez,

— Ranskan hallitus, asiamiehinään G. de Bergues ja J. Gstalter,

— Euroopan komissio, asiamiehinään B. Mongin, A. Biolan ja F. Ronkes Agerbeek,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta vertikaalisten sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin moottoriajoneuvoalalla 31.7.2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1400/2002 (EYVL L 203, s. 30; jäljempänä asetus) 1 artiklan 1 kohdan f alakohdan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Auto 24 SARL (jäljempänä Auto 24) ja Jaguar Land Rover France SAS (jäljempänä JLR) ja joka koskee viimeksi mainitun kieltäytymistä hyväksymästä Auto 24:a uusien Land Rover -merkkisten moottoriajoneuvojen jälleenmyyjäksi.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

3 Asetuksessa, joka on annettu perustamissopimuksen 85 artiklan 3 kohdan soveltamisesta sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin 2.3.1965 annetun neuvoston asetuksen N:o 19/65/ETY (EYVL 1965, 36, s. 533) 1 artiklan nojalla, vahvistetaan EY 81 artiklan 1 kohdan mukaisesta kiellosta tehtävä poikkeus, joka koskee tiettyjä vertikaalisten sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiä moottoriajoneuvoalalla (jäljempänä poikkeus).

4 Asetuksen ensimmäisen, neljännen, viidennen, kuudennen, seitsemännen ja kahdeksannen perustelukappaleen sanamuoto on seuraava:

”(1) Uusien moottoriajoneuvojen – – jakelusta – – moottoriajoneuvoalalla saadun kokemuksen perusteella on mahdollista määrittää sellaisten vertikaalisten sopimusten ryhmiä, joiden voidaan katsoa yleensä täyttävän 81 artiklan 3 kohdan edellytykset.

– –

(4) Poikkeuksesta johtuva etu olisi rajattava vertikaalisiin sopimuksiin, joiden voidaan riittävällä varmuudella olettaa täyttävän 81 artiklan 3 kohdan edellytykset.

(5) Tässä asetuksessa määriteltyihin ryhmiin kuuluvat vertikaaliset sopimukset voivat parantaa tuotanto- tai jakeluketjun taloudellista tehokkuutta mahdollistamalla sopimuksen osapuolina olevien yritysten toiminnan paremman yhteensovittamisen. Erityisesti ne voivat johtaa osapuolten liiketoiminta- ja jakelukustannusten alenemiseen ja parhaan mahdollisen tason saavuttamiseen myynnissä ja investoinneissa.

(6) Todennäköisyys, että tällaiset tehokkuutta lisäävät vaikutukset ovat merkittävämpiä kuin vertikaalisiin sopimuksiin sisältyvistä rajoituksista aiheutuvat kilpailunvastaiset vaikutukset, riippuu järjestelyyn osallistuvien yritysten markkinavoimasta ja näin ollen myös siitä, missä määrin kyseiset yritykset joutuvat kilpailemaan muiden toimittajien kanssa, joiden tavaroita tai palveluita ostaja pitää keskenään vaihdettavissa tai korvattavissa olevina – –

(7) Olisi vahvistettava markkinaosuuteen perustuvat rajat, jotka kuvaavat toimittajien markkinavoimaa. – – Rajan, jonka alapuolella vertikaalisten sopimusten tuomien etujen voidaan olettaa olevan suurempia kuin niiden aiheuttamat rajoittavat vaikutukset, olisi vaihdeltava vertikaalisten sopimusten eri muotojen ominaispiirteiden mukaisesti. Näin ollen voidaan olettaa,

että vertikaalisilla sopimuksilla on yleensä tällaisia etuja, kun toimittajan markkinaosuus on enintään 30 prosenttia uusien moottoriajoneuvojen tai varaosien jakelumarkkinoilla tai enintään 40 prosenttia, jos uusien moottoriajoneuvojen myynnissä käytetään määrällistä valikoivaa jakelua. – –

(8) Jos nämä markkinaosuusrajat ylitetään, vertikaalisten sopimusten, jotka kuuluvat 81 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, ei automaattisesti voida olettaa johtavan objektiivisesti katsoen sen laatuisiin ja niin suuriin etuihin, että ne tasoittavat sopimuksista kilpailulle aiheutuvat haitat. Tällaisia etuja voidaan kuitenkin odottaa laadullisessa valikoivassa jakelussa toimittajan markkinaosuudesta riippumatta.”

5 Asetuksen 1 artiklan 1 kohdan f–h alakohdan mukaan kyseisessä asetuksessa tarkoitetaan

”f) ’valikoivalla jakelujärjestelmällä’ jakelujärjestelmää, jossa toimittaja sitoutuu myymään sopimustavaroita tai -palveluita joko suoraan tai välillisesti vain tiettyjen perusteiden mukaisesti valikoiduille jälleenmyyjille tai korjaamoille ja jossa kyseiset jälleenmyyjät tai korjaamot sitoutuvat olemaan myymättä kyseisiä tavaroita tai palveluita valtuuttamattomille jälleenmyyjille tai riippumattomille korjaamoille tämän kuitenkaan vaikuttamatta mahdollisuuteen myydä varaosia riippumattomille korjaamoille tai velvoitteeseen tarjota riippumattomille toimijoille kaikki tekniset tiedot, vianmäärityslaitteet, työkalut sekä moottoriajoneuvojen korjauksen ja huollon edellyttämä koulutus tai ympäristönsuojelullisten toimenpiteiden täytäntöönpanoa koskeva koulutus;

g) ’määrällisellä valikoivalla jakelujärjestelmällä’ valikoivaa jakelujärjestelmää, jossa toimittaja käyttää jälleenmyyjien tai korjaamoiden valinnassa arviointiperusteita, joilla suoraan rajoitetaan niiden määrää;

h) ’laadullisella valikoivalla jakelujärjestelmällä’ valikoivaa jakelujärjestelmää, jossa toimittaja käyttää jälleenmyyjien tai korjaamoiden valinnassa arviointiperusteita, jotka ovat luonteeltaan ainoastaan laadullisia, ovat sopimustavaroiden tai -palveluiden luonteen edellyttämiä, koskevat yhdenmukaisesti kaikkia jakelujärjestelmän jäsenyyttä hakevia jälleenmyyjiä tai korjaamoja ja joita ei sovelleta syrjivällä tavalla ja jotka eivät suoraan rajoita jälleenmyyjien tai korjaamoiden määrää”.

6 Asetuksen 3 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jollei 2, 3, 4, 5, 6 ja 7 kohdasta muuta johdu, poikkeusta sovelletaan, jos toimittajan markkinaosuus on enintään 30 prosenttia asian kannalta merkityksellisillä markkinoilla, joilla se myy uusia moottoriajoneuvoja, moottoriajoneuvojen varaosia tai korjaus- ja huoltopalveluita.

Markkinaosuusraja poikkeuksen soveltamiseksi on kuitenkin 40 prosenttia sellaisten sopimusten osalta, joilla perustetaan määrällisiä valikoivia jakelujärjestelmiä uusien moottoriajoneuvojen myyntiä varten.

Kyseisiä markkinaosuusrajoja ei sovelleta sopimuksiin, joilla perustetaan laadullisia valikoivia jakelujärjestelmiä.”

7 Asetuksen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetään, että uusien moottoriajoneuvojen myynnissä poikkeusta ei sovelleta ”valikoivaan jakelujärjestelmään kuuluvalle henkilöautojen tai kevyiden hyötyajoneuvojen jälleenmyyjälle asetettu[un] välit[tömään] tai välilli[seen] velvoit[teeseen], joka rajoittaa sen mahdollisuutta perustaa lisämyymälöitä tai jakelupisteitä muille yhteismarkkinoilla sijaitseville sijoittautumispaikoille, joilla käytetään valikoivaa jakelua”.

8 Asetuksen 6 artiklan mukaan poikkeuksesta johtuva etu voidaan peruuttaa, jos todetaan, että jossakin erityisessä tapauksessa kyseisillä vertikaalisilla sopimuksilla on tiettyjä vaikutuksia, jotka ovat ristiriidassa EY 81 artiklan 3 kohdassa määrättyjen edellytysten kanssa.

9 Asetuksen 12 artiklasta ilmenee, että asetus on tullut voimaan 1.10.2002 lukuun ottamatta edellä mainittua 5 artiklan 2 kohdan b alakohtaa, jota sovelletaan 1.10.2005 lukien.

Ranskan oikeus

10 Ranskan siviililain (code civil) 1382 §:ssä säädetään, että ”jos henkilön teosta aiheutuu jollekulle toiselle vahinkoa, vahingon aiheuttanut henkilö on velvollinen korvaamaan aiheuttamansa vahingon”.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

11 JLR on Land Rover -merkkisten uusien moottoriajoneuvojen ja tavaroiden maahantuoja Ranskassa.

12 Auto 24 oli vuodesta 1994 lähtien JLR:n jälleenmyyjä, jolla oli yksinmyyntioikeus, Périgueux’ssä (Ranska). Sen jälleenmyyntisopimus irtisanottiin 27.9.2002 sopimusmääräyksissä määrätyn kahden vuoden pituisen irtisanomisajan nojalla päättyväksi 30.9.2004. Auto 24 teki kyseisen sopimuksen päättymispäivänä JLR:n kanssa sopimuksen valtuutetusta korjaamosta. JLR ei sen sijaan hyväksynyt Auto 24:n valtuutettua jälleenmyyntiä koskevaa hakemusta.

13 Tribunal de commerce de Versailles katsoi tuomiossa, joka tuli lainvoimaiseksi 28.10.2005, että JLR oli syyllistynyt syrjintään kyseisen hakemuksen tutkinnassa, ja velvoitti sen näin ollen maksamaan Auto 24:lle 100 000 euroa vahingonkorvauksena saamatta jääneestä voitosta, jonka viimeksi mainittu olisi voinut saada, jos se olisi saanut valtuutetun jälleenmyyjän aseman.

14 JLR kieltäytyi uudelleen 19.1.2006 myöntämästä Auto 24:lle valtuutetun jälleenmyyjän asemaa Périgueux’ssä sillä perusteella, että uusien moottoriajoneuvojen jälleenmyyjän nimeäminen ei tullut JLR:n laatiman jälleenmyyjien määrän rajoittamispolitiikan mukaan kyseeseen kyseisessä kaupungissa.

15 Pericaud Automobiles -yhtiö, joka on JLR:n valtuutettu jälleenmyyjä, avasi lokakuussa 2006 sivutoimipaikan Trélissacissa (Ranska), joka sijaitsee Périgueux’n laitamilla.

16 Tässä tilanteessa Auto 24 nosti kanteen JLR:ää vastaan tribunal de commerce de Bordeaux’ssa, jotta sille korvattaisiin siitä, että JLR oli kieltäytynyt hyväksymästä sitä jälleenmyyjäksi Périgueux’n alueella, aiheutunut vahinko.

17 Tribunal de commerce de Bordeaux hylkäsi 8.2.2008 antamallaan tuomiolla kaikki Auto 24:n vaatimukset.

18 Cour d’appel de Paris pysytti kyseisen tuomion 2.12.2009 antamallaan tuomiolla ja totesi erityisesti, että JLR oli kieltäytynyt hyväksymästä Auto 24:a jälleenmyyjäksi vedoten 8.4.2005 laadittuun jälleenmyyjien määrän rajoittamispolitiikkaan, jonka mukaan sopimusten määrä oli tarkoitus rajoittaa 72:een valtuutetun jälleenmyyjän sopimukseen 109 sijoittautumispaikassa; nämä on kuvattu sopimuksia ja sijoittautumispaikkoja koskevassa taulukossa, jossa ei ole mainittu Périgueux’tä.

19 Auto 24 teki kyseisestä tuomiosta kassaatiovalituksen ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen. Valituksessaan Auto 24 väittää muun muassa, että cour d’appel de Paris sovelsi virheellisesti asetuksen 1 artiklan 1 kohdan g alakohtaa ja siviililain 1382 §:ää, kun se katsoi, ettei missään kansallisen oikeuden tai yhteisön oikeuden säännöksessä tai määräyksessä velvoiteta valtuutuksen myöntäjää perustelemaan niitä taloudellisia tai muita syitä, joihin jälleenmyyjien määrän rajoittamispolitiikka perustuu; Auto 24:n mukaan JLR oli laatinut jälleenmyyjien määrän rajoittamispolitiikan, joka ei mahdollista sijoittautumista Périgueux’hön, tutkimatta valintaperusteiden objektiivisuutta, valintaperusteista aiheutuvaa taloudellista hyötyä, asiakkaille tarjottavan palvelun parantumista ja valintaperusteiden

soveltamisedellytyksiä. Auto 24 katsoo, että määrällisessä valikoivassa jakelujärjestelmässä toimittajan on sovellettava jälleenmyyjiä valitessaan määrällisiä valintaperusteita, jotka ovat täsmällisiä, objektiivisia ja oikeasuhteisia tavoiteltuun päämäärään nähden ja joita sovelletaan syrjimättä.

20 Koska Cour de cassation katsoi tässä tilanteessa olevansa epävarma siitä, miten asetusta ja etenkin valintaperusteita, joita sovelletaan määrälliseen valikoivaan jakeluun, koskevia vaatimuksia on tulkittava, se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Mitä tarkoitetaan – – asetuksen – – 1 artiklan 1 kohdan f alakohdassa olevalla ilmaisulla ’tietyt perusteet’, kun kysymys on määrällisestä valikoivasta jakelusta?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

21 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään lähinnä, onko asetuksen 1 artiklan 1 kohdan f alakohdassa olevaa ilmaisua ”tietyt perusteet” tulkittava siten, että siinä edellytetään, että asetuksessa tarkoitetun määrällisen valikoivan jakelujärjestelmän on, jotta siihen voidaan soveltaa poikkeusta, perustuttava perusteisiin, jotka ovat objektiivisesti perusteltavissa ja joita sovelletaan yhdenmukaisesti ja erottelematta kaikkiin valtuutushakemusten tekijöihin.

22 Aluksi on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan (ks. mm. asia 10/86, VAG France, tuomio 18.12.1986, Kok., s. 4071, 12 kohta; asia C-230/96, Cabour, tuomio 30.4.1998, Kok., s. I-2055, 47, 48 ja 51 kohta ja asia C-260/07, Pedro IV Servicios, tuomio 2.4.2009, Kok., s. I-2437, 68 kohta) poikkeuksen välttämättömän edellytyksen noudattamatta jättämisestä ei voi sellaisenaan aiheutua SEUT 101 artiklassa tarkoitettua vahinkoa eikä toimittajalle pakkoa hyväksyä jälleenmyyjäksi hakevaa jakelujärjestelmään.

23 Käsiteltävässä asiassa Auto 24 väittää pääasiallisesti, että kaikkien asetuksen 1 artiklan 1 kohdan g alakohdassa tarkoitettujen määrällisten perusteiden eli kaikkien perusteiden, joilla rajoitetaan suoraan jälleenmyyjien tai korjaamoiden määrää jälleenmyyjiä tai korjaamoita valittaessa, on oltava objektiivisten taloudellisten perusteiden mukaisia, mikä toimittajan on osoitettava, ja niitä on sovellettava yhdenmukaisesti ja syrjimättömästi kaikilla markkina-alueilla ja kaikkiin mahdollisiin jakelujärjestelmään hakeviin toimijoihin.

24 Tässä yhteydessä on muistutettava, että asetuksen ensimmäisestä, neljännestä, viidennestä ja kuudennesta perustelukappaleesta ilmenee, että poikkeuksen soveltaminen on rajoitettu vertikaalisiin sopimuksiin, joiden oletetaan moottoriajoneuvoalalla jakelusta saadun kokemuksen perusteella täyttävän tehokkuusetujensa vuoksi SEUT 101 artiklan 3 kohdassa asetetut edellytykset.

25 Kuten asetuksen seitsemännestä perustelukappaleesta ilmenee, raja, jonka alapuolella vertikaalisten sopimusten tuomien etujen voidaan olettaa olevan niiden aiheuttamia rajoittavia vaikutuksia suurempia, vaihtelee vertikaalisten sopimusten eri muotojen ominaispiirteiden mukaisesti.

26 Asetuksen seitsemännen ja kahdeksannen perustelukappaleen mukaan vertikaalisilla sopimuksilla on yleensä tällaisia etuja, kun toimittajan markkinaosuus on uusien moottoriajoneuvojen myyntimarkkinoilla enintään 40 prosenttia, jos uusien moottoriajoneuvojen myynnissä käytetään ”määrällistä valikoivaa jakelua”, kun taas ”laadullisessa valikoivassa jakelussa” tällaisia etuja voidaan odottaa toimittajan markkinaosuudesta riippumatta.

27 Markkinaosuusraja poikkeuksen soveltamiseksi on siis asetuksen 3 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti 40 prosenttia sellaisten sopimusten osalta, joilla perustetaan määrällisiä valikoivia jakelujärjestelmiä tällaisten ajoneuvojen myyntiä varten, kun taas toimittajan markkinaosuudella ei ole kyseisen 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti vaikutusta poikkeuksen soveltamiseen sopimuksiin, joilla perustetaan laadullisia valikoivia jakelujärjestelmiä.

28 Asetuksen 1 artiklan 1 kohdan f–h alakohdassa määriteltyjä käsitteitä ”valikoiva jakelujärjestelmä”, ”määrällinen valikoiva jakelujärjestelmä” ja ”laadullinen valikoiva jakelujärjestelmä” on tulkittava tässä asiayhteydessä.

29 Viimeksi mainituista säännöksistä seuraa, että jälleenmyyjät on valittava sekä asetuksessa tarkoitettujen määrällisten valikoivien jakelujärjestelmien että asetuksessa tarkoitettujen laadullisten valikoivien jakelujärjestelmien osalta asetuksen 1 artiklan 1 kohdan f alakohdassa tarkoitettujen ”tiettyjen perusteiden” mukaisesti.

30 Tässä yhteydessä kyseisessä säännöksessä olevaa ilmaisua ”tietyt perusteet” on tulkittava siten, että siinä viitataan perusteisiin, joiden täsmällinen sisältö voidaan tarkastaa.

31 On täsmennettävä, ettei valikoivassa jakelujärjestelmässä käytettävien valintaperusteiden täsmällisen sisällön tarkastamiseksi ole tarpeen julkaista valintaperusteita, sillä julkaiseminen voisi, kuten Ranskan hallitus toteaa, vaarantaa liikesalaisuudet tai jopa helpottaa mahdollista salaista yhteistyötä.

32 Lisäksi asetuksen 1 artiklan 1 kohdan g alakohdassa olevasta käsitteen ”määrällinen valikoiva jakelujärjestelmä” määritelmästä ei ilmene, että kyseistä käsitettä olisi tulkittava siten, että se sisältäisi vaatimuksen, jonka mukaan sen lisäksi, että toimittajan jälleenmyyjien valinnassa soveltamien perusteiden on oltava ”tiettyjä”, niiden on myös oltava objektiivisesti perusteltavissa ja niitä on sovellettava yhdenmukaisesti ja erottelematta kaikkiin valtuutushakemusten tekijöihin.

33 Asetuksessa edellytetään sen 1 artiklan 1 kohdan h alakohdassa olevan määritelmän perusteella ainoastaan laadullisten valikoivien jakelujärjestelmien yhteydessä muun muassa sitä, että toimittajan käyttämät valintaperusteet ”ovat sopimustavaroiden tai -palveluiden luonteen edellyttämiä [ja] koskevat yhdenmukaisesti kaikkia jakelujärjestelmän jäsenyyttä hakevia jälleenmyyjiä tai korjaamoja ja [niitä] ei sovelleta syrjivällä tavalla”.

34 Asetuksen 1 artiklan 1 kohdan f ja g alakohdassa olevien määritelmien sanamuodosta siis ilmenee, että kun uusien moottoriajoneuvojen myyntiä koskevassa jakelujärjestelmässä kielletään jälleenmyynti valtuuttamattomille jälleenmyyjille ja kun kyseinen jakelujärjestelmä perustuu tiettyihin perusteisiin, joilla rajoitetaan suoraan jälleenmyyjien määrää, tällainen järjestelmä voidaan määritellä asetuksessa tarkoitetuksi ”määrälliseksi valikoivaksi jakelujärjestelmäksi”. Sillä, että uusien moottoriajoneuvojen jakelujärjestelmiin sisältyy käytännössä erittäin usein sekä laadullisia että määrällisiä perusteita, ei ole tässä yhteydessä merkitystä, kuten JLR ja Euroopan komissio ovat todenneet istunnossa.

35 Jos määrällisten valintaperusteiden pitäisi olla välttämättä asetuksen puitteissa objektiivisia ja syrjimättömiä, edellytykset, jotka asetuksessa on asetettu poikkeuksen soveltamiselle laadullisiin valikoiviin jakelujärjestelmiin, ja edellytykset, jotka asetuksessa on asetettu poikkeuksen soveltamiselle määrällisiin valikoiviin jakelujärjestelmiin, sekoittuisivat – kuten JLR, Ranskan hallitus ja komissio väittävät – tässä tilanteessa toisiinsa.

36 Asetuksen rakenteesta ei kuitenkaan ilmene, että lainsäätäjä olisi halunnut asettaa samat poikkeuksen edellytykset näitä kahta valikoivaa jakelujärjestelmää varten. Koska asetuksessa, kuten muun muassa edeltä tämän tuomion 26 ja 27 kohdasta ilmenee, asetetaan päinvastoin erilaiset poikkeuksen edellytykset sen mukaan, määritetäänkö kyseinen valikoiva jakelu ”määrälliseksi” vai ”laadulliseksi”, ainoastaan asetuksen 1 artiklan 1 kohdan h alakohdassa olevia tekijöitä ei voida soveltaa myös kyseisen säännöksen g alakohtaan ilman, että nämä kaksi valikoivan jakelun tyyppiä sekoittuisivat toisiinsa.

37 Lisäksi sillä, ettei toimittaja voi asetuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaan estää sitä, että yksi sen valtuutetuista jälleenmyyjistä avaa sivutoimipaikan, ei ole tässä yhteydessä merkitystä, toisin kuin Auto 24 on antanut ymmärtää.

38 Asiassa 26/76, Metro SB-Großmärkte vastaan komissio, 25.10.1977 annettuun tuomioon (Kok., s. 1875, Kok. Ep. III, s. 459) perustuvalla oikeuskäytännöllä, johon Auto 24 on vedonnut, ei myöskään ole käsiteltävässä asiassa merkitystä. Tässä yhteydessä on riittävää todeta, että asetuksen puitteissa, kuten muun muassa edeltä 32–34 kohdasta ilmenee, ”määrällinen valikoiva jakelujärjestelmä” eroaa määritelmällisesti jälleenmyyjien laadullisesta valinnasta, josta on kyse edellä mainitussa asiassa Metro SB-Großmärkte vastaan komissio annetun tuomion 20 kohdassa.

39 Kaiken edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisukysymykseen on vastattava, että asetuksen 1 artiklan 1 kohdan f alakohdassa olevalla ilmaisulla ”tietyt perusteet” tarkoitetaan kyseisessä asetuksessa tarkoitetun määrällisen valikoivan jakelujärjestelmän osalta perusteita, joiden täsmällinen sisältö voidaan tarkastaa. Kyseisessä asetuksessa säädetyn poikkeuksen soveltamiseksi ei ole tarpeen, että tällainen järjestelmä perustuu perusteisiin, jotka ovat objektiivisesti perusteltavissa ja joita sovelletaan yhdenmukaisesti ja erottelematta kaikkiin valtuutushakemusten tekijöihin.

Oikeudenkäyntikulut

40 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisesta vertikaalisten sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen ryhmiin moottoriajoneuvoalalla 31.7.2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1400/2002 1 artiklan 1 kohdan f alakohdassa olevalla ilmaisulla ”tietyt perusteet” tarkoitetaan kyseisessä asetuksessa tarkoitetun määrällisen valikoivan jakelujärjestelmän osalta perusteita, joiden täsmällinen sisältö voidaan tarkastaa. Kyseisessä asetuksessa säädetyn poikkeuksen soveltamiseksi ei ole tarpeen, että tällainen järjestelmä perustuu perusteisiin, jotka ovat objektiivisesti perusteltavissa ja joita sovelletaan yhdenmukaisesti ja erottelematta kaikkiin valtuutushakemusten tekijöihin.

Allekirjoitukset